

Liberal ekonomik politikaların serbestlik anlayışı, çoğu durumda denetimin varlığını, adaleti, etik değerleri ve halkın çıkarlarını yok saymaktadır. Çünkü serbestlik ile denetim birbirine zıt durumlardır. Denetim '**dur**' dediğinde, serbestlik '**beni kimse durduramaz**', der. Tüm bunları göz önünde bulundurarak hem liberalizmin serbestliğini hem de sosyal politikaları birleştirerek, **dizginleştirilmiş liberalizm** veya **denetimli serbestlik** adı altında bir ekonomik model uygulamak, mevcut şartlarda en doğrusu olacaktır.

Bu ekonomik model, denetimli şekilde özgür girişimciliğin desteklenmesi sağlayacak, başıboşluğu dizginleyecek, halkın sömürülmesine engel olacak ve insanların açgözlülüğüne karşı en adil seçenek olacaktır.

Parası olan güçlüdür. Güçlü olanlar hep daha fazlasını ister; kazandığı yetmez, kendisinin olmayana, başkasının payına, halkın hakkına ve devletin parasına göz dikmeye başlar. Parasal gücü ile siyaseti, adaleti, medyayı kontrol eder. Vatandaş başka şeyler ile oyalanırken, ülke birileri tarafından sömürülür. Üstelik bu sömürüye karşı, halkın kendini savunması mümkün bile değildir; çünkü halk görmez, bilmez, duymaz. Bu duruma engel olmak için, ticaretin ve paranın, siyaset üzerindeki hüküm kurma isteği engellenmelidir.

Ticaretin siyasetten talepleri olabilir; fakat bu taleplerin karşılanması adına kanunsuz işlere başvurulamaz. Bu durumu önlemek adına Devlet İdare Mektepleri ve İlkesel Denetim Meclisi etkili olacaktır.

Yoksa kimin parası var, kim zengin, kim güçlü, kimseyi ilgilendirmez; ama ülkenin kaynakları talan ediliyorsa kimse buna izin vermez.